

- Agitátor csoportgyűlés a CFR főműhelyben. (3. oldal.)
- Fokozzuk a munka ütemét az egyéni parcellákon. (3. oldal.)
- Több támogatást a vetési kampany munkájának. (3. oldal.)
- Ahol felülelesen kezelik az egyéni földparcellák kiosztását. (3. oldal.)
- Nagybritannia Kommunista Pártja XXIII. kongresszusának munkálatai. (4. oldal.)
- Játék a „biztosítékokkal.” (4. oldal.)
- Nehru ismét az indokínai hadműveletek megszüntetését javasolja. (4. oldal.)
- Francia küldöttség látogatása Lengyelországban. (4. oldal.)

A pártmunka további megerősítéséért

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése az RMP KV 1954 április 19-i plenáris ülésén

Elvtársak!

Nyolc hónap telt el a Központi Vezetőség 1953 augusztusi bővített plenáris ülése óta. A Központi Vezetőség ebben az időszakban minden erőfeszítést arra összpontosította, hogy megvalósítsa a gazdaságpolitikai irányvonalunk kiigazítását, a népgazdaság különböző ágainak arányos fejlesztését és a dolgozók élet-színvonalának további emelésére vonatkozó, a plenáris ülés által kijelölt feladatokat. Ezért a párt és a kormány több intézkedést hozott, másokat most készít elő. Ezeknek az intézkedéseknek 1954 folyamán az 1953 augusztusi plenáris ülés határozataiban előírt eredménnyel kell járniuk.

Az RMP KV 1953 augusztusi bővített plenáris ülése határozatot hozott a pártmunka megújítására és a párt tömegkapcsolatainak megerősítésére. Ezt a határozatot a pártszervek és pártszervezetek fel-dolgozták.

Az RMP KV bővített plenáris ülésének a pártmunka megújításáról szóló határozata a pártmunka több központi kérdésével foglalkozik: a kollektív munka megerősítésével, valamennyi pártszerv tevékenységében, a bírálat és önbírálat fejlesztésével és a belső pártdemokrácia megerősítésével; a gazdasági és állami tevékenység terén végzett pártellenőrzés megerősítésével; erős pártaktív és széleskörű pártönkivüli aktív megteremtésével a pártszervezetek körül; a párt tömegkapcsolatainak minden eszközzel való megerősítésével; a munkásosztály és a dolgozó parasztság munkásosztály vezette szövetségének megerősítésével; az egész párt mozgósításával a gazdasági feladatok megvalósítására, főleg a mezőgazdasági termelés és a tömegfogyasztási javak termelésének fokozására.

A pártmunka kérdéseire vonatkozó határozat helyesen eleniz pártmunkánk főbb fogvatékoságait és azokat az intézkedéseket, amelyeket a pártmunka magasabb színvonalra emelése érdekében kell hozni.

E plenáris ülés óta eltelt időszakban pozitív eredményeket értünk el a pártszervek és pártszervezetek tevékenységének megújítása terén. A párt összes alapszervezeteiben lezajlottak a beszámoló és választási gyűlések, a rajonok nagy többségében pedig megtartották a rajoni értekezleteket. Ezek alkalmat szolgáltatottak a pártmunka kimerítő elemzésére, megszilárdították a bírálat és az önbírálat szellemét a pártszervezetek sorában, maguk után vonják a párttagok tömegének erőteljesebb aktivizálását. A pártértekezletek eredményeként a párt szervezetei hozzá-láttak az értekezleteken napvilágra került számos hiba orvoslásához. A párt több tartományi, rajoni és városi szervezetének tevékenységében megerősödött a kollektív munka szelleme. Jelentős helyet foglalt el a párttagok pártos nevelésében és a pártszervezetek sorának megszilárdításában a párttagsági könyvek folyamatosan lévő ki-cserélése. Egész sor intézkedés történt a párt falusi rajoni bizottságainak megerősítésére, s ez jelentős tényezője a párt-feladatok megoldásának a mezőgazdasági

termelés növelése terén, valamint a párt és a dolgozó parasztság tömegei közötti kapcsolat megszilárdításában. Megjavítottuk szervezetiileg a pártapparátust. A helyi néptanácsok választási kampányában, éppen úgy, mint más akciók során, a párt-szervezetek újra bebizonyították, hogy képesek a legszélesebb tömegekbe bevonni a párt szavát és a párt és a kormány politikájának végrehajtására mozgósítani a tömegeket.

A mezőgazdasági termelésnek s a tömegfogyasztási cikkek termelésének növeléséért vívott harcban a pártszervezetek fokozták politikai és szervezési tevékenységüket. A párt és a kormány ez év márciusában összehívta az élenjáró mezőgazdasági termelők értekezletét. Az értekezlet után a pártszervezetek kezdtek komolyabban foglalkozni az élenjáró mezőgazdasági termelők fejlett módszereinek terjesztésével.

A pártszervezetek agitációs és propaganda munkájuk megújult, sokoldalúbbá vált, ez a munka nagyobb hozzáértéssel és magasabb színvonalon folyik, mint ez-előtt.

Mindezek ellenére nem lehetünk megelé-gdedve az elért eredményekkel. A párt szervezési és politikai munkája még nem érte el a plenáris ülésen meghatározott nagy feladatok színvonalát. Nyilván és tel-jes határozottsággal meg kell monda-nunk, hogy a plenáris ülésnek a párt-munka megújítására vonatkozó több elő-írását még nem valósítottuk meg. Sok pártszervezet nem mozgósította erőit, hogy biztosítsa ezen előírások pontos alkalmá-zását.

A tartományi, rajoni, városi bizottságok nem fordítottak kellő figyelmet a plená-ris ülésnek azokra a határozataira, ame-lyek kimondják, hogy 80–100.000 elvtárs-ból álló pártaktívát kell tömöríteni a párt országsszerte működő vezető szervei köré. A plenáris ülés rámutatott arra, hogy be kell vonni ebbe az aktívába a vállalatok-ban, intézményekben, állami gazdaságok-ban, GTA-kon, kollektív gazdaságokban és falvakon dolgozó legjobb párttagokat, a tömegszervezetekben működő párttago-kat, a párt iránt odaadó, jó szakképzett-ségű, élenjáró dolgozókat.

A legtöbb tartományi, rajoni és városi bizottság nem alkalmazza a plenáris ülés-nek ezeket az utmutatásait, inkább csak azzal foglalkoznak, hogy statisztikai ada-tokat készítsenek a pártaktíváról. Nem értik meg eléggé, mennyire fontos a párt-munka szempontjából egy nagy létszámú aktív, amely helyesen tud tájékozódni, segíteni tudja a pártszerveket a párttag-ság mozgósításában és általuk mozgósí-tani tudja a dolgozók széles tömegeit a pártpolitika gyakorlati alkalmazására. Min-den alapszervezetben, a büro tagjain ki-vül is, sok olyan párttag van, aki lelki-ismeretesen teljesíti pártfeladatait s akit szeretnek és becsülnék a tömegek. Hogyan használják fel a pártszervezetek ezt az aktívát? Vajon megvitatják-e vele ren-dszerezésen a pártpolitika jövőszéri kérdéseit? Vajon rendszeres munkát fejtenek-e ki e káderek politikai és ideológiai látókó-

rének kiszélesítésére? Bevonják-e ezt az aktívát a pártszervezetek határozatainak kidolgozásába, főképp gyakorlati megvaló-sításába? Ezekre a kérdésekre azt kell válaszolnunk, hogy a pártszervezetek nem foglalkoznak eléggé az aktívákkal, nem vonják be őket kellő mértékben az elő-tűk álló feladatok teljesítésébe.

Az 1953 augusztusi bővített plenáris ülés felhívta a pártszervezeteket, javítsák meg a párttagjelöltek és a párttagok fel-vételével kapcsolatos munkát, felhívta őket, hogy vegyenek fel párttagjelölteket és párttagokat a munkásosztály, a dolgo-zó parasztság és az értelmiség legjobb képviselői közül, azoknak a dolgozóknak a sorából, akik a népi demokratikus ren-dszert kivívásáért és megszilárdításá-ért, a szocializmus építéséért vívott párt-vezette harcokban nevelődtek és edződtek meg.

A plenáris ülés által e téren megállapított hiányosságok még nincsenek kikü-szöbölve. Sok pártszervezet nem foglalko-zik a párttagjelöltek felvételével. A párt-szervezetek gyenge munkája következtében sok olyan dolgozó, aki tettelel bizonyít-totta be a párt iránti hűségét és be sze-retné lépni a párt sorai közé, hosszú időn keresztül kívül marad a pártszervezetek érdeklődési körén.

Sok pártszervezet még nem irtotta ki szervezeti életéből és propaganda munká-jából a formális, bürokratikus munkamód-szereket, még nem vetettek véget a párt-munkában a sablonnak, még mindig nem veszik eléggé figyelembe az egyes párt-szervezetek tevékenységének megfelelő sa-játos feltételeket, még mindig nem vetet-tek véget a különféle, túlzottan sok ülé-szésnek. Igen sokat kell még tenni, hogy a propaganda munka és a politikai tömeg-munka élénkebbé, konkrétábbá váljék és szorosabban kapcsolódjék hozzá a párt és az állam politikájának létkérdéseire.

A pártszervezetek csak kis mértékben veszik igénybe a rendelkezésükre álló vál-tozatos eszközöket, (az újságot, a könyvet, a dolgozó számára tartott előadásoka-t, a rádióhallást, a filmszínházat, fal-újságot, stb.), hogy széleskörű politikai nevelőmunkát végezzenek a tömegek kö-rében. Gyenge a pártaktivisták és az ál-lami aktivisták személyes részvétele a pártpolitika és a békeharc legfőbb kérdé-seinek megvilágítására irányuló politikai munkában a széles tömegek között.

Igen komoly hiányosságok mutatkoznak még a határozatok teljesítésének ellenőrzése terén, pedig Lenin ezt tekintet-te az egész pártmunka döntő láncszemé-nek. A határozatok teljesítésének elégtelen ellenőrzése a pártszervezetek presztizsének csökkenéséhez vezet s csorbítja a párt-határozatok tekintélyét a párttagok és a pártönkivüliek szemében.

Számos fogvatékoság áll fenn a káde-rek kiválasztásában és elosztásában is. A tartományi és rajoni pártbizottságok, a Központi Vezetőség szekciói nem elemizk rendszeresen és mélyrehatóan a pártser-vezetek, a tömegszervezetek és az állami szervek káderpolitikáját.

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

Május 1 tiszteletére

Kimagasló termelési eredmények

A „Vörös Lobogó” gyár munkásai arra törekednek, hogy teljesítsék a „I. Ran-ghej” gyár versenyfelhívásával kapcsola-tos vállalásaikat. A kovácsműhelyben Sárközi József csoportja az utóbbi időben 177 százalékkal, a rugóosztályon a „Rá-kosi Mátyás” brigád 89 százalékkal, míg a „Dimitrov” brigád 87 százalékkal tel-jesítette tul tervét.

A vagon-osztályon szép eredményt ért el a „Vörös Zászló” brigád, amely 57 szá-zalékos és Ardelean Ioan csoportja, amely 54 százalékos normatúlzárrnyalást ért el. Ugyanez az osztály május 1 tiszteletére versenyre hívta azokat a munkásokat, a-kik Sztálinvárosból pár nappal a várba jöttek dolgozni.

A „Coopmetal” termelő-szövetkezet munkaközös-ségének vállalása

Mi, a „Coopmetal” termelőszövetkezet munkaközösségének tagjai május elseje tiszteletére a következő munkavállalással kívánunk hozzájárulni népgazdaságunk fejlesztéséhez és a dolgozó nép anyagi és kulturális színvonalának emeléséhez: április 30-án május 5-re termelünk, e hónap-ban 1953 áprilisához viszonyítva 5 szá-zalékkal emeljük a munka termelékenységét, az előirányzott önköltségi árat 5 százalékkal csökkentjük, márciushoz vi-szonyítva egy százalékkal megjavítjuk ké-sztményeink minőségét, az év végéig 25.000 lej értékű anyagot takarítunk meg, május elsejéig tervén felül 10 százalék közszükségleti cikket gyártunk, mellék-gazdaságunk terményeivel megjavítjuk a kántinban felszolgált ételek minőségét.

Célkitűzéseink megvalósítása érdekében teljes mértékben fellendítjük a szocialista versenyt, szélesebb körben alkalmazzuk a haladott munkamódszereket és megerősít-jük a szervező munkát.

A „Coopmetal” termelőszövetkezet mun-kaközösségének nevében:

Molnár Ferenc Text Ferdinánd
elnök, pártalapszervezeti titkár,
Baumann Géza
IMSz alapszervezeti titkár.

Az ünnepi műszak eredménye

Az IFIL gyár IMSz alapszervezete április 16-án ünnepi műszakot rendezett a gyár parkettakészítő osztályán. Ezalkalom-mal a parkettakészítő osztály IMSz bri-gádja versenyre hívta az osztály többi brigádjait. Az értékelésnél az IMSz bri-gád került ki győztesen, tagjai 260 négy-zetméter parkettát készítettek tervén felül. A munkában kitűnt Kotroczó Erzsébet, Bu-nyov János és Hochfeller András.

Nicolae Militaru módszerét alkalmazták

A „Libertatea” cipőgyár dolgozói lelke-sen készülnek május 1 megünneplésére. Normájuk mennyiségi és minőségi túl-szárrnyalása mellett, anyagmegtakarítással köszöntik május elsejét.

Mályas Márton április 7–20-ig 64 kiló, 1052 lej értékű anyagot takarított meg, amelyből 160 pár talpat lehet készíteni. Mátyás Márton Nicolae Militaru módszer alkalmazásával érte el ezt a kiváló tel-jesítményt. Ugyancsak a Nicolae Militaru módszerével dolgozik Schambrei József, aki 70,70 kiló, 1004 lej értékű talpbélés takarított meg, tehát 350 pár cipő talp-bélésének anyagát.

A gyár munkásai közül kitűntek még Roman Constantin, Vlaicov Elisabeta és Lascu Rozalia. A verseny tovább folyik a hátralévő időben a „Libertatea”-gyár dolgozói még szebb eredményt akarnak elérni május 1 tiszteletére.

Megnyílt a Nagy Nemzetgyűlés III. ülésszaka

Kedden délelőtt 10 órakor megkezdődtek a Nagy Nemzetgyűlés III. ülésszakának munkálatai. Amikor a párt és a kormány vezetői a terembe léptek, a Nagy Nemzet-gyűlés tagjai hatalmas tapssal köszöntötték őket.

Az Elnökség padosorában helyet foglaltak a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tag-jai, élükön dr. Petru Groza elvtárrsal.

A miniszteri padosorokban Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chisinevski, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Emil Bodnarus hadsereg-tábornok, P. Borila, Al. Draghici altábornok, D. Petrescu, S. Bughici, Constanta Craciun, Gh. Hossu, G. Gaston Marin, I. Murgulescu akadémikus elvtársak és a kor-mány más tagjai foglaltak helyet.

A karzaton megjelentek az akkreditált diplomáciai küldöttségek képviselői, a ro-mán és a külföldi sajtó képviselői, vala-mint számos dolgozó.

A megnyitó ülésen C. Pirvulescu elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés elnöke elnökölt. A Nagy Nemzetgyűlés egyhangúlag el-fogadta az ülésszak napirendjét. A napiren-den szerepel: az RNK Nagy Nemzetgyűlése állandó bizottságainak szabályzata; az RNK

1954. évi állami költségvetését jóváhagyó törvény; a Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége által a II. és III. ülésszak között kiadott törvényerejű rendeletek ratifikálása és mások.

A Nagy Nemzetgyűlés egyhangúlag meg-szavazta a Nagy Nemzetgyűlés törvényja-vasló bizottságának, a Nagy Nemzetgyűlés költségvetési bizottságának és a Nagy Nem-zetgyűlés külügyi bizottságának működési szabályzatát.

A délelőtti ülés befejeztével a költségve-tési bizottság összeült, hogy megvitassa az RNK 1954. évi költségvetésének jóváhagyá-sára vonatkozó törvénytervezetet.

A Nagy Nemzetgyűlés délutáni ülése 4 órakor nyílt meg. C. Pirvulescu elvtársnak a Nagy Nemzetgyűlés elnökének elnökölté-vel.

Az Elnökség padosorában megjelentek a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagjai, dr. Petru Groza elvtárrsal az élen.

A miniszteri padosorokban a következő elvtársak foglaltak helyet: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chisinevski, Chivu

Stoica, Miron Constantinescu, Emil Bodnarus hadsereg-tábornok, P. Borila, Al. Draghici altábornok, D. Petrescu, S. Bu-ghici, Constanta Craciun, Gh. Hossu, G. Gaston Marin, I. Murgulescu akadémikus, Szentkovics Sándor és a kormány más tag-jai.

Dumitru Petrescu elvtárs pénzügyminisz-ter jelentést terjesztett elő a Román Nép-köztársaság 1954. évi állami költségvetésé-nek jóváhagyásáról szóló törvénytervezet-ről.

Vasile Dicu képviselő, a sztlálintartomá-nyi segésvári választókerület képviselője előterjesztette a Nagy Nemzetgyűlés költ-ségvetési bizottságának jelentését.

Ezután megnyitották a vitát a Román Népköztársaság 1954. évi költségvetésének jóváhagyásáról szóló törvénytervezetről. A vita során a délutáni ülésen a következő képviselők szóltak fel: Stefan Ghita, a balázsfalvi választókerület (Sztálin tarto-mány) és Marin Arlón, a simándi választó-kerület (Aradtartomány) képviselői.

Az ülés este 7 órakor ért véget.
(Agerpres)

A pártmunka további megerősítéséért

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése az RMP KV 1954 április 19-i plenáris ülésén

(Folytatás az 1-6 oldalról.)

A pártszervezetek csak akkor küszöbölhetik ki munkájukból mindezeket a fogyatékosokat, ha pontosan követik az 1953 augusztusi plenáris ülés határozatait és ha gyakorlati intézkedéseket tesznek teljesítésükre. A pártszervezeteknek és a pártvezetőszerveinek e határozat szemlélő tartásával komoly erőfeszítést kell tenniük a párt sorainak megszilárdítására, növelniük kell a pártszervezeteknek azt a képességét, hogy harcra mozgósítsák a dolgozók tömegeit minden nehézség leküzdésére és a párt politikájának gyakorlati megvalósítására, meg kell erősíteniük a párt, a kormány és a nép rendíthetetlen egységét. A pártszervezeteknek a legnagyobb figyelmet kell fordítaniuk az éberség szellemének megerősítésére a párt sorainban, a párt és a népi demokratikus rendszer nyílt vagy leplezett ellenségeinek minden mesterkedésével szemben.

Szüntelenül erősíteniük kell a belső pártfegyeelmet, amely egyaránt kötelező minden párttag számára, bármi legyen is munkaköre vagy tisztsége. A párttagokat a párt határozatok és irányelvek hűbázis nélküli tiszteletbentartásának szellemében kell nevelni.

Az összes pártszervek tevékenységében következetesen alkalmazni kell a kollektív munka lenni elvét. „A plenáris ülés feladatát tűzi ki az összes pártbizottságok elé — hangzik az 1953. évi augusztusi plenáris ülés határozata, — hogy szigorúan tartásuk tiszteletben a kollektív vezetés elvét, a pártvezetés legfőbb elvét. Ezen elv megsértésének bármilyen irányzatát keményen vissza kell verni.”

Kilátó harcot kell folytatni a belső pártdemokrácia megszegése ellen, ami több pártszervezetben gyakran megtörténik még. A párt és a népi demokratikus állam megszilárdítása érdekében fejleszteni kell a bátor önbírálatot a hibákkal szemben és ösztönözni kell az alulról jövő bírálatot. Teljességgel megengedhetetlen, hogy elfojtsák a dolgozók véleménynyilvánítását és megfélemlítsék a bírálókat. A pártnak szankcionálnia kell bármilyen kísérletet, amely ezt a célt szolgálja.

Az 1953 augusztusi plenáris ülés, a marxi-lenini tanításoktól vezérelve, felszólította a pártszervezeteket, hogy szánják fel a személyi kultusz mindenemű megnyilvánulását. A párttagokat és a pártönkormányzatokat a párt, a párt Központi Vezetősége, a munkásosztály és a történelmet alakító nép iránti odaadás szellemében kell nevelni. A leghatározottabban ki kell jelentenünk, hogy vissza fogjuk verni a személyi kultusz mindenemű megnyilvánulását, bárkinek a részéről, bármilyen téren is jutna kifejezésre. Nincs olyan személy, akármilyen legyen, akármilyen felelős munkát is végezzen, aki helyettesíthetné a párt erejét és kollektív bölcsességét. A személyi kultuszt teljesen fel kell számolni, mert összeegyeztethetetlen a marxi-lenini tanítással és ideológiával.

A gazdasági kérdések a párt tevékenységének középpontjában állnak. A gyárak, üzemek, bányák, közlekedési pártszervezetek megerősítése — a siker biztosítása az 1953 augusztusi plenáris ülésen kijelölt gazdasági irányelvek megvalósításában.

Az iparban lévő pártszervezeteknek az 1954. évi állami terv összes mutatószámainak végrehajtására kell összpontosítaniuk minden erejüket, állandó ellenőrzéssel biztosítva, hogy ne történhessen semmilyen eltérés a tervelőírásoktól. A pártszervezeteknek élen kell járniuk a termelés növeléséért, a munka termelékenységének emeléséért, a gépterhelések teljesítményességének tökéletes kihasználásáért, a termékek önköltségének csökkentéséért és minőségének megjavításáért, a szigorú pénz- és nyersanyagkérleltételek, az adminisztratív költségek csökkentéséért folyó szakadatlan küzdelemben. A dolgozók életszínvonalának emelésének ez az egyetlen helyes útja.

Nem lehet jó párttag az, aki érdektelenséget és közömbösséget tanúsít a vállalatok szocialista gazdálkodásának, a termelékenységért folyó harcának, a szükséges árutartalékok biztosításának, a lejáratuló szilárdításának kérdéseiről. Ki kell fejleszteni a gazdasági problémák elmélyült tanulmányozása iránti érdeklődést az összes aktivistáknál és párttagoknál, az összes szakszervezeti aktivistáknál, a vállalatok és gazdasági szervek vezetői kadereinek, mérnököknek és technikusoknak.

Az 1953 augusztusi plenáris ülés dokumentumai rendkívül erővel hangsúlyozták, hogy a szocializmus építésében sikereink biztosítása a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítése és a munkásosztály vezetőszerepének megszilárdítása ebben a szövetségben.

A plenáris ülés felszólította a pártszerveket és a pártszervezeteket, hogy hozzánál járjanak a párt munkájának megjavításához és a

párt kapcsolatainak megszilárdításához a dolgozó parasztság tömegével. Meg kell állapítanunk, hogy sok tartományi és rajoni pártbizottság nem ad még hozzáértő, konkrét segítséget a falusi pártszervezetek számára munkájuk megjavításához, szervező és mozgósító szerepük növeléséhez, harcuk fokozásához, abban a küzdelemben, amelyet a kulákság és a dolgozó parasztság más ellenségeinek mesterkedései ellen vívnak. A pártszervezetek és a pártapparátus nem foglalkozik kellőképpen a pártszervezetek értékes kezdeményezéseinek terjesztésével a szervezeti élet, a politikai tömegmunka terén, az agrotechnikai szabályok alkalmazásáért, az élelőjáró mezőgazdasági termékek tapasztalatainak alkalmazásáért vívott harc terén. Igen kevés intézkedés történt annak érdekében, hogy minden alapszervezet köré széleskörű pártönkormányzati aktivitást szervezzünk, mint erős összekötő láncszemet a párt és a dolgozó parasztság tömegei között. Nem kétséges, hogy valójában vannak ilyen aktivitás a falusi alapszervezetek körül. A párttagok közel álló pártönkormányzati képviselők és agitátorok, az IMSZ-tagok és a nőküldöttek, kollektivisták, társult és egyénileg dolgozó parasztszók, élelőjáró mezőgazdasági termékek, tanítók, agronómusok, orvosok, a becsületes és a párt iránt odaadó káderek az állami és szövetkezeti apparátusból, — mindezek erős láncszemek a pártszervezetekhez. A pártszervezeteknek szívesen kell foglalkozniuk ezzel az aktivitással, nevelniük kell és be kell vonni a párt által kezdeményezett akciókba.

A tartományi és rajoni pártbizottságok egyes helyeken szűklátókörűen és bürokratikus módon kezelik a pártönkormányzati aktivitást és inkább a pártönkormányzati aktivitás nyilvánvalóságát a szakszervezetek papíros tervének készítésével foglalkoznak. Ahol azonban a pártszervek eleven és konkrét formában foglalkoztak a pártönkormányzati aktivitással, ott ez az aktív felbecsülhetetlen segítségnyújt a falusi alapszervezeteknek a dolgozó parasztság mozgósításában a mezőgazdasági munkák végrehajtására, az állathizlálásra és az ipari növények termesztésével kapcsolatos szerződéses akciókra, az államunk iránti kötelezettségek teljesítésére a dolgozó parasztság részéről, a várossal való árucseré megjavítására; segít megszervezni a parasztság tömegeiben a párt és a kormány politikáját, a népi demokratikus rendszer vívmányait és a békeharcot, amelyet a béke erői — élen a Szovjetunióval — az egész világon vívnak.

Sok pártszervezet nem végez rendszeres munkát a mezőgazdasági szocialista átalakításért. Egész sor tartományi és rajoni pártbizottság nem ismeri pontosan azon falvak helyzetét, ahol a dolgozó parasztság új kollektív gazdaságot, vagy mezőgazdasági társulást akarnak alakítani, nem törődik a kezdeményező bizottságokkal, nem foglalkozik a meglévő kollektív gazdaságok és társulások gazdasági-szervezeti megszilárdításával, nem ismeri és nem old meg számtalan olyan kérdést, amelyeket a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások megalakításának gyakorlata vet fel. A mezőgazdasági szocialista szektorának megerősítésére irányuló munkát sok tartományban sorsára bizzák. Ez a magyarázata annak, hogy szembeszökő különbségek vannak az e tekintetben hasonló munkakörülményekkel rendelkező tartományok között. Constantin tartományban a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások teszik ki a mezőgazdasági összterület 29,6 százalékát, Galați tartományban a 18,1 százalékot, Arad tartományban a 14,5 százalékot. Ugyanakkor a kollektív gazdaságok és társulások területe Craiova tartományban a mezőgazdasági összterületnek csupán 3 százalékát, Nagyvárad tartományban pedig 4,9 százalékát, Iasi tartományban pedig 4,1 százalékát teszik ki. Vannak tartományok, ahol az utóbbi hónapokban alig néhány kollektív gazdaság és mezőgazdasági társulás létesült, noha ezekben a tartományokban igen sok dolgozó paraszt kifejezte azt az óhaját, hogy kollektív gazdaságokat és társulásokat alakítsanak.

Ugyanakkor továbbra is előfordulnak olyan esetek, hogy durván megszegik a párt vonalát, nem veszik figyelembe a dolgozó parasztság szabad elhatározásának elvét, törvénysértések történnek a földek tagosítása alkalmával, stb.

A gép- és traktorállomások nem töltik be teljes mértékben szerepüket, mint a mezőgazdasági átalakításának fő mozgató erői. A GTA-k politikai osztályaiban gyenge felkészültséggel aktivisták működnek és tevékenységük egyáltalán nem felel meg a rájuk bízott feladatoknak.

Az augusztusi plenáris ülés határozatai alapján a párt és a kormány egész sor intézkedést hozott, amelyek növelik a dolgozó parasztság érdekelttségét, a mezőgazdasági termelés fokozásában, a növénytermesztés és állattenyésztés terén. A pártszervezetek előtt az a feladat áll, hogy biztosítsák a dolgozó parasztság mozgósítását a mezőgazdasági munkák jó körülmények

között való elvégzésére és a mezőgazdasági termelés fokozására, hogy a politikai-szervezeti munka megjavításával — a dolgozó parasztság önkéntességének elve alapján — biztosítsák a mezőgazdasági szocialista szektorának állandó erősödését, a párt kapcsolatainak megszilárdítását a szegény- és középparasztság legszélesebb tömegeivel. A mezőgazdasági termelés állandó fokozásáért folyó harc a növénytermesztés és az állattenyésztés terén, nem műlő kampány, hanem a párt állandó feladata, gazdasági politikájának egyik alapvető eleme.

Az 1953 augusztusi plenáris ülés részletesen foglalkozott az államapparátus pártszervezeteinek tevékenységével. Azok a pártszervezetek, amelyek követték a plenáris ülés utmutatásait, jó eredményeket értek el és hozzájárultak az állami szervek működésének megjavításához, a szervek dolgozóinak, a dolgozó nép ügyéhez való odaadás szellemében való neveléséhez. Az államparátus összes pártszervezeteinek és párttagjainak tevékenységét az 1953 augusztusi plenáris ülés utmutatásai kell vezéreljék, amelyek szerint a népi demokratikus állam megszilárdításának és az állami szervek munkaszkereinek legfőbb biztosítója a pártellenőrzés és szervek munkája fölött.

A pártszervezetek kötelesek biztosítani a szakszervezetek tevékenységének állandó vezetését, hogy ezek felszámolhassák az 1953 augusztusi plenáris ülésen a szakszervezetek munkájában felfedezett hiányosságokat. Ezek a hiányosságok: a munkások és tisztviselők tömegeivel való gyenge kapcsolat, egyes szakszervezetek bürokratikus, nehézkes munkája, a dolgozók mindennapi szükségleteiről való elégtelen gondoskodás. A pártszervezeteknek biztosítaniuk kell az Ifjúsági Szövetség szervezeteinek állandó vezetését, mert ez utóbbiaknak még nagyobb komoly gyengeségek vannak a vállalat, falusi és tanuló ifjúság körében kifejtett politikai-nevelő és szervezeti munkában.

Az 1953 augusztusi plenáris ülés megállapította, hogy miután az elhajlókat leplezték és eltávolították a párt vezetéséből, a párt vezető szerveinek munkája megjavult, összeköttetésük megszilárdult.

Az 1953 augusztusi plenáris ülés óta eltelt időszak folyamán a Politburo kollektív szellemében elemelte ülésein a párt és az állam politikájának egész sor alapvető kérdését, kidolgozta a szükséges gyakorlati intézkedéseket és mozgósította a párt erőit ezeknek az intézkedéseknek a valóra váltására.

Az augusztusi plenáris ülésen kijelölt irányvonalnak megfelelően a Politburo úgy véli, hogy szervezeti téren meg kell javítani a párt vezető szerveinek munkáját, hogy illy módon biztosítsák a Központi Vezetőség tevékenységének minél jobb megszervezését és nagyobb operativitását a folyó ügyek intézésében.

Pártmunkának az 1948. évi kongresszuson elfogadott szervezeti szabályzata 33. szakaszában a következőket állapítja meg:

„A Román Munkáspárt Központi Vezetősége a következő szerveket létesíti:

a) Politburot, a politikai és szervezeti munkára;

b) Titkárságot, az operatív munkára;

c) Ellenőrző bizottságot.”

A Szovjetunió Kommunista Pártjának tapasztalataitól és pártunk saját tapasztalataitól vezérelve, az RMP KV 1953 augusztusi plenáris ülésén elhatározta, hogy megszilárdítja az RMP KV 1951-ben megalkotott Szervezeti Bürojtát, mert bebizonyosodott, hogy nincs rá szükség és megállapította, hogy a plenáris ülések közötti időközben a pártmunka vezetésével a Politburo foglalkozik, a folyó operatív munkával, a párt határozatok végrehajtásának ellenőrzésével és a káderek kiválasztásával pedig — az RMP KV Titkársága.

Mint ahogy azonban az RMP KV Titkárságának öt tagja közül négynek felelős munkája van a kormányban s az RMP KV valamennyi titkára tagja a Politburonak is, a Titkárság nem foghatta át a pártmunka összes operatív kérdéseit.

Ahhoz, hogy a pártmunka folyó ügyeinek operatív elintézésébe teljes mértékben biztosítva legyen, szükség van arra, hogy a Titkárságnak olyan elvtársak legyenek a tagjai, akiknek nincsenek feladataik a kormányban.

A pártmunkának a Politburo általi vezetésében megnyilvánuló kollektív jelleg megszilárdítása érdekében javasolom, hogy a jelen plenáris ülés szüntesse meg a KV főtitkári tisztségét és létesítse az RMP KV első titkári tisztségét.

A Politburo javasolta továbbá, hogy állapítsák meg a Pártkongresszus megtartásának végleges időpontját az év október 30-át, hogy az elkövetkező hónapokban a pártszervezetek minden erőfeszítésüket azoknak a feladatoknak a megvalósítására összpontosíthassák, amelyeket a gazdaság fejlesztése és a dolgozók életszínvonalának emelése érdekében a párt és a kormány kijelölt.

SPORT

Helyi rangadó a „B” csoportban

A labdarugó bajnokság B) csoportjában vasárnap helyi rangadót játszanak: a Locomotiva és a Constructorul mérkőznek a hatodik forduló keretében. A B) csoport fordulójának programja a következő:

Constructorul—Locomotiva, Progresul Sztatnar—Avintul Szászrégen, Metalul Nagybanva—Locomotiva Kolozsvár, Fl. Rosie Kolozsvár—Flacăra Medgyes, Metalul Resica—Dinamo 6. Bukarest, Metalul Nagyvárad—Locomotiva Nagyvárad.

A kézilabda bajnokság

A tartományi kézilabda bajnokságban az ötödik forduló játszották le és ennek keretében általában a várakozásnak megfelelően az esélyesek győztek. Az eredmények: Vörös Trió—Recolta Bulgarus 13:5, Progresul—Vointa 37:0, Stiinta—Fl. Rosie UTA 27:1, Constructorul—Progresul Nagyszentmiklós 6:6, Metalul Fl. Rosie (AMTE)—Metalul „I. Rangheț” 10:3. A táblázat így alakult:

Progresul Arad	5	5	—	76:17	10	
Vörös Trikó	5	4	1	—	66:18	9
Stiinta	5	2	2	1	75:26	6
Metalul Fl. Rosie	5	3	—	2	45:37	6
Constructorul	5	2	1	2	50:29	5
Prog. Nagyszentmikl.	5	1	3	1	35:32	5
Recolta Bulgarus	5	2	1	2	33:47	5
Metalul „I. Rangheț”	5	1	—	4	20:42	2
Vointa	5	1	—	4	15:83	2
Fl. Rosie UTA	5	—	—	5	13:97	—

Céllövő versenyek Aradon

Szombaton és vasárnap nagyszabású céllövő versenyeket rendeznek Aradon. Szombaton délelőtt 11 órai kezdettel „Május 1” kupáért szenior férfi- és női ötös csapatok levelezési versenyt bonyolítják le, vasárnap reggel fél 10 órai kezdettel az országos ifjúsági céllövő csapatbajnokság keretében tartják meg ugyancsak levelezés útján a döntő mérkőzéseket. Mindkét versenyt a városligeti céllövő stadionban rendezik.

A tartományi TSB közleménye

Az aradtartományi Testnevelési és Sportbizottság közli, hogy az összes sporteseményekre való szabad belépést biztosító igazolványok, a bírók és edzők igazolványai kivételével, érvényüket veszítették és felhívják az igazolványok tulajdonosait, hogy igazolványaikat helyezzék letétbe a TSB szervezési osztályánál.

Néhány sorban

SZOFIÁBAN játszották le a Bolgár Népköztársaság—Szovjetunió válogatott női és férfi röplabda mérkőzéseket. A női mérkőzésen a Szovjetunió csapata fölényesen, 3:0 arányban győzött, a férfiak mérkőzésén nagy küzdelem után a bolgár csapat nyert 3:2 arányban.

A „KÖZÖNTSÖK MÁJUS ELSEJÉT” egyéni futóverseny döntőit vasárnap a fővárosban rendezik. A versenyen a tartományi versenyek egyes számaiban győztes futók vesznek részt.

DEVAN rendezik meg szombaton és vasárnap az országos ifjúsági asztali tenisz bajnoki verseny döntőit. A versenyen Aradról Andronache és Kovács, a Vointa ifjúsági versenyzői vesznek részt.

Mozik műsora

„DOZSA GYORGY” mozi: május 2-ig: Schubert. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: április 25-ig: Az asszony és a szó. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: április 25-ig: Ifjú szívvel. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: április 25-ig: Afrika (első rész). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„UJ IDŐK” mozi: április 25-ig: Nemzetközi találkozó a Szovjetunió és Ausztria között. 2. Kirándulás a hegyekbe. 3. 11-es számú pionír élet. 4. Román híradó. 5. Szovjet híradó. Előadások 3 órától folytatódóan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gál): április 23-ig: Holnap mindenhol táncok. Előadások: hétköznap este 7 órákor, vasárnap 3, 5 és 7 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): április 23-ig: A legénység. Előadások: hétköznap este 7 órákor, vasárnap 2, 4, 6 és 8 órákor.

—O—
AZ ARADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Ma, csütörtökön, április 22-én este 8 órákor: Ultima ora. Pénteken, április 23-án, este 8 órákor: Gaietele.

Közlemény

Az Orvostudományi Társaság gyógyászati osztálya csütörtökön, április 22-én este fél 8 órákor a November 7 utca 6. szám alatti színházban előadást rendez. Előadó: dr. Crețanu Cezar.

A pártélet hírei

Agitátor csoportgyűlés a CFR főműhelyben

Cioban Dumitru, a CFR főműhely pártalapszervezetének agitátora az elmúlt napokban csoportgyűlést szervezett, amelynek keretében feldolgozta a „Scinteia” 2.916. számában „A propagandista és agitátor segítségére” rovatában megjelent „1954. május 1” című cikket. A csoportgyűlésen tizenhat dolgozó vett részt. Ezen a gyűlésen az agitátor rámutatott, hogyan készül pártvezette munkásoktól újabb és újabb munkásokkal május elseje köztüntetésére. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a CFR főműhely munkaközössége is szívvel-lélekkel harcol a termelés szüntelen fokozásáért május 1. tiszteletére.

A továbbiakban rámutatott arra, hogy gyakorlatba ültetve pártunk 1953. augusztus 19–20-ai bővített plenáris ülésén hozott határozatokat, a főműhely dolgozói is ráérték egyes közszükségleti cikkek gyártására. Ezek közé tartozik a petróleumfűző-

lámpa is, amelyből kísérletezés céljából száztíz elkészítettek. Rövidesen kizárólag közszükségleti cikkek gyártó részleget helyeznek üzembe a CFR főműhelyben. Rávilágított arra is, hogy a május 1. tiszteletére indított szocialista verseny keretében a főműhelyben is egyre több dolgozó ér el újabb termelési eredményeket munkájában. Mateu Petru esztergályos és Muscu Gheorghe szerelő például jó eredményeket értek el úgy a termelékenység növelése, mint a minőség megjavítása terén.

— Feladatunk, — mondotta Cioban Dumitru — hogy május 1. tiszteletére még fokozottabb mértékben vegyünk részt a szocialista versenyben és ugyanakkor széles körben alkalmazzuk az élenjáró munkamódszereket, mert ezáltal biztosítjuk a termelés szüntelen növelését.

Ezután többen felszólltak és hangsúlyozták, hogy még nagyobb lendülettel harcolnak a termelési terv időelőtti teljesítéséért.

Giurgiu Nicolae például vállalta, hogy május 1. tiszteletére áprilisi tervelőirányzatát 28-ára befejezi. Onisor Teodor felszólalásában utalt arra, hogy pártunk irányításával, dolgozó népünk még jobban kiveszi részét a termelés fokozásáért vívott harcban, mert tisztában van azzal, hogy ezen keresztül hozzájárul hazánk felvirágoztatásához.

A csoportgyűlésen felszóllt Raț Iosif is, aki rámutatott arra, hogy minden mozgást, amit a CFR főműhely munkaközössége kijavít, a közlekedés és szállítás javulását eredményezi, ez pedig fontos feltétel a dolgozók szükségleteinek kielégítése szempontjából.

A megbeszélés lelkes hangulatban ért véget. A megjelentek jól tudják, hogy munkájuk lendületének fokozásával, a termelés egyre nagyobb mértékben történő emelésével méltóképpen járhatnak május 1. megünnepléséhez.

Több támogatást a vetési kampány munkájának

Már április második felében, tehát a tavaszi mezőgazdasági munkálatok derékán járunk. Ebben az időszakban különösen fontos a jó felvilágosító és a jó szervezői munka. Ezekben a munkálatokban felbecsülhetetlen segítséget nyújthatnak a néptanácsok végrehajtó bizottságának a párt és az IMSZ alapszervezetek, valamint a tömegszervezetek.

Szép is az együttműködés ott, ahol létezik, de Vadász községben ezt nem találjuk meg. Ebben a községben a néptanács végrehajtó bizottsága teljesen magára hagyott. A tavaszi kampányban ebben az évben még semmi támogatást nem nyújtottak az alapszervezetek és a tömegszervezetek. A helyzet olyan, mintha a községben nem is létezne IMSZ-alapszervezet. A mozgósító munka érdekében a községi néptanács többször felszóllt Mikló Ferenc IMSZ-alapszervezeti titkárt, — minden eredmény nélkül. A tartományi pártbizottság kiűldötte, Kivárdaj Olga elvtársnő is komolyan felkérésre vona Mikló Ferencet hiányos munkájáért. De eredmény ezután sem mutatkozott.

Hogy a vetési munkálatokban Vadász község mégis a rajon községei között az első sorokban haladjon, az a község odaadó munkát végző képviselőinek köszönheti, akik körzetükben, választókerületük tartott megbeszélések során, mozgósították a felhívó dolgozókat a vetési idejében való elvégzésére. Ebben a munkában Vokas Erzsébet, András Mária, Rus Ioan, valamint Gergely Lajos és Gáspár Mihály tűntek ki.

A község szegény- és középparasztjainak nagyrésze megértette, hogy ha jó termést akarnak elérni, a szántás és vetési munkálatokat a haladott agrotechnikai módszerekkel, idejében kell elvégezniük. Jó munkájukkal kiűntek például Jó Antal, Jó Ferenc és Bikád András simonyfalvi lakosok, akik a kukoricán kívül a tervükben előírt összes növényeket elvetették. Vadász községben Fodor János, Koteles Sándor és Kocsis Sándor hasonlóképpen teljesítették tervelőirányzatukat. Papp Vince és Vokas József dolgozó parasztok, elsőnek vetették a faluban burgonyát négyzetes fészekbe való ültetéssel és a kukoricájukat is hasonló módon fogják elvetni.

Dolgozó népünk munkáját szabotáló egyének is akadnak a községben, mint például Borsi Sándor és a Makai testvérek, kuliakok, akik elhanyagolják vetéseiket, késve vetnek s ezáltal szabotálják vetési tervüket. A szabotálókat a dolgozók osztályébersége leleplezte. A községi néptanács végrehajtó bizottsága kéri az alapszervezeteket és tömegszervezeteket: állanak nagyobb segítséget a vetési kampány idejében való elvégzéséhez, hogy Vadász község dolgozói hiánytalanul teljesíthessék pártunk és kormányunk határozatát, a község dolgozói pedig bőséges termést érjenek el.

Bede István,
levelező

Ahol felületesen kezelik az egyéni földparcellák kiosztását

Pártunk és kormányunk határozata pontosan utasítja a néptanácsok végrehajtó bizottságait, hogy a szakszervezetek közreműködésével osszák ki a város szélén elterülő megművelésben területeket a földet igénylő munkásoknak és tisztviselőknek burgonya és zöldségtermesztés céljaira. A határozat értelmében 1954. március 15-ig ki kell osztani ezeket a földeket.

A nagyvárosi „Feroar” szövetséget munkások és tisztviselők örömmel fogadták a határozatot és többen feliratkoztak földigénylésre. 27 munkás és tisztviselő táblázatot készített a földigénylésről, amelyet átadtak a néptanácsnak.

Kis idő múlva a néptanács adott is területet, de ez Sajlány községhez tartozott és a nagyvárosi dolgozók nem használhatták. A munkások elmentek a nagyvárosi néptanács mezőgazdasági felelőséhez, hogy felvilágosítást kérjenek a föld felől. A mezőgazdasági felelős azonban a szektor felelőséhez küldte őket, ez pedig a néptanács végrehajtó bizottsága elnökéhez. Így küldözgettek egyik helyről a másikra a munkásokat és még a mai napig sem intézték el ügyüket.

A földet igénylő munkások és tisztviselők kamráiban már kihajlott az előcsirázott burgonya és most nem tudják, mit csináljanak vele?

Ime, így értelmezte a nagyvárosi néptanács pártunk és kormányunk határozatának gyakorlatba ültetését.

Vasile Gheorghe,
a nagyvárosi „Feroar” dolgozója

Fokozzuk a munka ütemét az egyéni parcellákon

A dolgozók rendkívül nagy érdeklődéssel és örömmel fogadták a minisztertanács és a párt Központi Vezetősége határozatát a burgonya, zöldség és főzékételek termesztésének kiterjesztéséről és megjavításáról a városokban és ipari központokban lakó munkások egyéni parcelláin. A burgonya és zöldségtermesztés kiszélesítése, nagymértékben hozzájárul a dolgozók életszínvonalának további emelkedéséhez, a közellátás megjavításához. A városok és ipari központok burgonya és zöldségellátásához — az állami, a kollektív gazdaságok, valamint az egyéni parasztgazdaságok mellett — jelentékeny mértékben hozzájárulhatnak maguk a városi dolgozók is. Az egyéni parcellákon ugyanis a dolgozók saját háztartásuk céljaira nagymennyiségű burgonya és zöldségtermesztést végezhetnek. Ha például egy 300 négyzetméter kiterjedésű egyéni parcella várható terméseredményét vesszük, akkor ebből is kitűnik, hogy egy család saját háztartása céljaira milyen nagymennyiségű burgonyát és zöldségféléket takaríthat be. 300 négyzetméter területen az agrominimum szabályainak alkalmazásával a következő terméseredmény érhető el: 200 kiló burgonya, 20 kiló borsó, 20 kiló fokhagyma, 100 kiló paradicsom, 20 kiló paprika, 25 kiló uborka, 70 kiló vöröshagyma, 30 kiló kékparadicsom, 100 kiló káposzta.

A határozat megjelenése után ország-szerte — és így Aradon is — lendületes munka kezdődött, hogy minél jobban megszervezzék az egyéni földparcellák kiosztását és megművelését.

A városi néptanács mezőgazdasági osztálya a minisztertanács és az RMP KV határozatának megfelelően, felülvizsgálta a város területén található beépítetlen területeket és kihasználhatatlan termőföldeket. Kiderült azonban, hogy ez a terület nem elegendő az 5205 egyéni földparcellát igénylő dolgozó kielégítésére. Ezért átvettek az Agrolimintara, az IRCA és a cukorgyár melőgazdaságainak területeiből és az ujaradi állami gazdaság termőföldjeiből is. Az így nyert 145 hektár területet kiosztották az aradi gyárak és üzemek, valamint intézmények szakszervezeti bizottságai útján a dolgozók között. Megállapítható, hogy valamennyi földet igénylő dolgozó megkapta — lehetőleg lakóhelyéhez közel — az egyéni parcellát. Mosóci-telep, Kisszentmiklós, Málolaka és Gáj városnegyedekben bocsátották a dolgozók rendelkezésére az egyéni földparcellákat, amelyek villamossal és társasgépkocsival megközelíthetők.

Sokoldalú segítséget nyújtott a városi néptanács mezőgazdasági osztálya a kerteszkedni kívánó dolgozóknak. Nagymennyiségű vetőburgonyát szereztek be, amit 1.12 lejes árban adtak át az egyéni parcellákon dolgozó munkásoknak és tisztviselőknek. Tíz mezőgazdasági megbízott és három agronómus látogatta az egyéni parcellákon dolgozókat és gyakorlati útmutatásokat adtak a föld megművelésének hatékony módszereiről és az agrominimum alkalmazásának szükségességéről. A kertgazdálkodással kapcsolatos tudnivalókat ismerető broszúrákat osztottak szét, amelyek szintén jelentős segítséget nyújtanak a dolgozóknak. A szakszerű felvilágosító munka terén kitűntek Ludnay Ileana, Barna Ecaterina és Billinger József konyhakertészeti megbízottak, akik állandóan látogatják a kertgazdálkodókat és arra törekednek, hogy a felügyeletük alá tartozó területek dolgozói időre elkészüljenek a kertek bevetésével.

A gyárak és üzemek szakszervezeti bizottságai és adminisztratív vezetőségei, a határozat utasításainak megfelelően, támogatják a dolgozókat az egyéni parcellák megművelésében. Így a „Vörös Lobogó”-üzem, a villanygyár, a cukorgyár, a gépközpont dolgozóinak parcelláit traktorral

szántották fel. A gyárakban, ahol a párt-szervezetek helyesen irányították az üzemi bizottságokat és a felvilágosító munka élénk volt, ott a dolgozók az első között végezték el a szükséges munkálatokat az egyéni parcellákon. Ez történt például a „December 30”-üzem, a cukorgyár és más gyárak dolgozóinak esetében.

Egyéb jelentős segítséget is kaptak az egyéni parcellákkal rendelkező dolgozók a gyáraktól. A CFR főműhelyben például, amelynek dolgozói ugyancsak az első között végezték el a tavaszi veteményezés munkálatait, hulladékanyagból lápatokat és ásatásokat készítettek a konyhakertészeti foglalkoskodók számára. A „December 30”-gyár melőgazdasága után nagymennyiségű vetőmagot: 2927 kiló vetőburgonyát, 20,5 babvetőmagot és más vetőmagvakat bocsátott az egyéni parcellákkal rendelkező munkások és tisztviselők rendelkezésére. A támogatás eredményeképpen a „December 30”-gyár dolgozói élen haladnak a burgonya és zöldségtermesztés időszakos munkálatainak elvégzésében. A hulladékfeldolgozó osztály 24 kertgazdálkodója 6000 négyzetméter területen közösen dolgozta meg az egyéni parcellákat és április 10-én befejezte a veteményezést. Elvetettek 816 kiló burgonyát, 6 kiló babot, 1 kiló mákot és más terményeket.

Szorgalmas munkájával számos dolgozó kitűnt. Maris Gheorghe, a CFR-főműhely kazánkovácsa 200 négyzetméteres egyéni parcelláján elvetette a burgonyát, hagymát, a fokhagymát és más kerti veteményt. Tarcea Petru, a CFR szerelőmunkása és Dehelean Vasile, a „I. Ranghej”-gyár dolgozója, április 8-ig fejezték be a vetést. Dehelean Vasile elvtárs felesége és kislánya segítségével mindent elvetett.

Kétségtelen, hogy Aradon jelentős eredményeket értek el a minisztertanács és a párt Központi Vezetősége határozatának megvalósításában. Azonban egész sor hiányosság is napfényre került. A néptanács mezőgazdasági osztálya elkövette azt a hibát, hogy későn fejezte be a fel nem használt területek átvizsgálását. Ennek következtében elhúzódt az egyéni parcellák átadása és így a munkálatokat késve kezdték el. A mezőgazdasági osztály elfeledkezett arról, hogy a mezőgazdasági munka időnyomunka, amely nem tűr halasztást. A késés ugyanis károsan befolyásolja a bőséges terméseredmény eléréséért indított harcot. Hiányossága a néptanács mezőgazdasági osztályának az is, hogy nem vezet pontos nyilvántartást a kiosztott területekről.

Több gyárban előfordult, hogy az üzemi bizottságok nem fordítottak kellő gondot a dolgozók mozgósítására, hogy megkezdjék az egyéni parcellákon — a burgonya- és zöldségtermesztést. Ezért több helyen eltekint az egyéni parcellák átveteléről. Ez fordult elő például a „I. Ranghej”-gyárban és a kenyérsütőipari trósznél is.

Az egyéni parcellákon dolgozó munkásoknak és tisztviselőknek a jó terméseredmények eléréséért tovább kell folytatniuk a harcot. Ugy a dolgozóknak, mint a különböző gyáraknak és intézményeknek a feladatuk van. Legelső tennivaló, hogy ott, ahol elkéstek a vetéssel, a későti haladéktalanul hozzák be. Ugyanakkor sürgős feladat a palánták kiültetése. A tartományi szaktanács támogatásával, a városi néptanács végrehajtó bizottságának intézkednie kell, hogy úgy az élelmiszerüzletek, mint az „Aprózar” és a szövetségi elosztók, valamint a gyárak mellett lévő elárusító bódék árusítsanak minél nagyobb választékban vetőmagvakat. Az állami gazdaságok és a vállalatok melőgazdaságai a néptanács útján bocsássák palántafőlételeket az egyéni parcellákon dolgozóknak rendelkezésére. A kertgazdálkodást folytató

dolgozók ne teresszenek kertjeikben lakarmányféléket, kárososokat, csupán zöldségféléket és burgonyát, egyszerűen azokat a növényeket, amelyeknek termesztése céljából az egyéni parcellákat kapták.

A konyhakertészeti ellenőrök vizsgálják felül az egyéni parcellákat és ott, ahol a munka nem halad kielégítően, vagy elhanyagolják a parcellák megművelését, jelentik ezt az üzemi bizottságoknak. Az üzemi bizottságok ilyen esetekben mozgósítják a kerti munkával lemaradt dolgozókat a feladatok elvégzésére, végezzenek felvilágosító tevékenységet sorakban. Adjanak meg minden segítséget a munkálatok jó feltételek közötti teljesítésére érdekében.

A gyárak és vállalatok, intézmények alapszervezetei folytassanak megfelelő politikai munkát, hogy a kezdeményező bizottságok helyett minél hamarabb alakuljanak meg az úgynevezett kertészeti bizottságok, amelyek az illető egységben az egyéni parcellákon történő gazdálkodás kérdéseivel foglalkoznak.

A tartományi szaktanácsnak segítséget kell nyújtania a néptanács végrehajtó bizottságának, valamint a gyárak és vállalatok üzembizottságának, hogy alakítsák meg a palánta elosztó központokat. Mozdósítsák e célból az állami gazdaságokat, amelyek főleg a palántákkal rendelkeznek. A néptanács mezőgazdasági osztályának szakemberei támogatásuk az egyéni parcellákon dolgozó munkásokat és tisztviselőket, hogy minél jobb terméseredményeket érhesselek el.

A vállalatok és intézmények alapszervezetei irányítsák az üzemi bizottságokat a természetközötti versenyek szervezésére, amelyek azt a célt kell szolgálják, hogy minél magasabb terméshozamot érjenek el. Kezdeményezzenek a műhely, üzemszintű, vagy termelési ág egyéni parcellákon dolgozó munkásokat és tisztviselői között versenyeket. Az üzemi bizottságok kísérjék figyelemmel a verseny során kitűnt dolgozókat, akiket jutalmazzanak „Értermesztő” zászlóval, élelmiszeri oklevéllel, sport- és kulturális díjakra szóló betétijegyekkel.

A vállalatok és intézmények keretében megbeszéléseket kell szervezni a munkások és a konyhakertészeti szakemberek között. A szakemberek adjanak gyakorlati útmutatásokat a konyhakertészeti munkákkal kapcsolatban. A bőséges termés elérése érdekében fontos a tapasztalatcsere szervezése is. Itt ismeressék a munkában alkalmazott legjobb módszereket.

A néptanács végrehajtó bizottsága — a tartományi szaktanács közvetítésével — irányítsa a növényozás kiűldöztetét, hogy fejtsenek ki körzetükben felvilágosító munkát az egyéni parcellákkal kapcsolatos feladatok minél jobb körülmények között történő elvégzésére. A néptanácsi képviselők a választókerületi folytatott megbeszélések alkalmával dolgozzák fel a mezőgazdasági minisztérium által kiadott gyakorlati mezőgazdasági tanácsokat tartalmazó broszúrákat.

Kétségtelen, hogy értünk el eredményeket az egyéni parcellákon történő konyhakertészeti munka megszervezése terén. Az eredmények alapján Arad az élelmiszeripar közé tartozik. Nem szabad azonban megpihenni a babérokon, mert az egyéni parcellák bőséges termése elsősorban az illetékes szervek további mozgósító és helyes irányító, valamint felvilágosító munkájától függ. Eppen ezért továbbra is támogatassuk következetesen a dolgozókat a párt-szervezetek irányításával. E munka eredménye a bőséges termésben mutatkozik majd meg, amely nagymértékben előreviszi a dolgozó tömegek ellátása további javításának ügyét.

Messer Sándor,
Rozsa Aliz

Nagybritannia Kommunista Pártja XXIII. kongresszusának munkálatai

LONDON (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Nagybritannia Kommunista Pártja XXIII. kongresszusának április 18-iki délelőtti ülésén a küldöttek megvitatták Harry Pollitt főtitkár jelentését. A vita során beszéltek a munkássztrájk közös akcióinak megszervezéséről a békéért és a dolgozók léteéréért vívott harcban. A küldöttek beszámoltak pártszervezeteik tapasztalatairól a kollektív vezetés elvének valóra váltásával kapcsolatban és a párt befolyásának fokozásáról a tömegek sorában.

Emil Burns, a kommunista párt végrehajtó bizottságának tagja beszédét a párt ideológiai és kulturális munkájával kapcsolatos feladatoknak szentelte. Kijelentette, hogy az elmúlt időszakban a párt kiadott irodalmi műveket, körzeti pártkönyvtárakat létesített, filmvetítéseket és színelőadásokat szervezett.

James Klugman, a kommunista párt végrehajtó bizottságának tagja a pártoktatás kérdésével foglalkozott. Bár a jobboldali laburista és szakszervezeti vezetők — mondotta J. Klugman — azt az antimarxista eszmét terjesztik, hogy az állam az osztályok felett áll, bár az osztálybékét hirdetik, a munkások mindennapi tapasztalataik során meggyőződnek ennek az

elméletnek hazug voltáról. Ez azonban nem elegendő, gyökeresen meg kell javítani a széles tömegek politikai nevelését.

Az április 18-iki délelőtti ülésen határozatot fogadtak el a lakbérkérdésben. A határozat megemlíti, hogy a kormány által kidolgozott törvénytervezet állandósítja a nyomortanyákat, 8 millió angol család részére pedig évi 80 millió fonttal növeli a lakbérket. Ezért a határozat kimondja: „A kongresszus részvevői kijelentik, hogy határozottan ellenzik a lakbéremelést.” A határozat felszólítja a dolgozókat, hogy a szakszervezetek, a szakszervezeti tanácsok, a szövetkezeti szervezetek, a laburista és kommunista pártszervezetek, a lakásbérlet egyesülete, a brit légio és más tömegszervezetek részvételével fejtsenek ki széleskörű mozgalmat a lakbéremelések ellen. Az ülés végén felolvasták Amerika Kommunista Pártjának üdvözlését.

Az április 18-iki délutáni ülésen a küldöttek megvitatták a párt feladatait mezőgazdasági téren. Ezenkívül ismertették a békéért, az európai kollektív biztonsági rendszer megteremtéséért és a Németország felfegyverzése ellen folyó közös akciók megszervezésében szerzett tapasztalataikat.

Campbell, a kongresszus elnöke beje-

lentette, hogy az angol szövetkezeti párt, amely éppen most tartja kongresszusát Blackpoolban, döntő szavazattöbbséggel határozati javaslatot fogadott el és ebben állást foglalt Nyugat-Németország felfegyverzése ellen. A kongresszusi küldöttek viharos tapsal fogadták az elnök bejelentését.

A vita befejezésével a kommunista párt végrehajtó bizottságának nevében felszólalt Gollan, a „Daily Worker” helyettes főszerkesztője.

A délutáni ülés végén a küldöttek egyöntetűen határozatot fogadtak el a tömegpusztító fegyverek kérdésében. A határozat hangsúlyozza: „A Szovjetunió ismételtén javasolta az összes atomfegyverek és más tömegpusztító fegyvertípusok betiltását, szigorú nemzetközi ellenőrzés és felügyeleti rendszer létesítését.”

„Felszólítjuk az egész angol népet, fejtsen ki széleskörű kampányt a nagyhatalmak közötti tárgyalások érdekében, az atomfegyver és a hidrogénfegyver megtiltására vonatkozó megegyezés, szigorú nemzetközi ellenőrzés és felügyeleti rendszer létesítése céljából; harcoljon az Angliában lévő amerikai katonai támaszpontok felszámolásáért, azért, hogy az összes amerikai csapatokat visszavonják Angliából.”

Játék a „biztosítékokkal”

A német militarizmus feltámasztására irányuló politika nyugtalanítja az angolokat. A revanspárti nyugatnémet hadsereg felállítása ellen nemcsak az angol közvélemény széles rétegei tiltakoznak, hanem parlamenti körök is. Ezt bizonyítja a legutóbbi képviselőházi viták, továbbá a felsőház külpolitikai vitája is. Lord Silkin, az. Bell chichester-i püspök és mások felszólalásai azt mutatják, hogy az angol parlament felsőházában elhangzó figyelmeztetések azokra a veszedelmes következményekre hívják fel a figyelmet, amelyek a jelenlegi angol politika folytatásával járnak.

Bármilyen hazugságokkal igyekeznek elkenődni az „európai hadsereg” felállítására vonatkozó terv valódi lényegét, a terv célja a német militarizmus felfegyverzése és Európa megosztása marad. Csak ha lemondanak erről a tervről, amelyet nem lehet sem „szépíteni”, sem „kiigazítani”, lehet hozzá fogni az összes kelet- és nyugateurópai nagy és kis országok részvételével az európai biztonság kérdésének megoldásához. Csak így tudják fenntartani Anglia biztonságát, csak így tudják megvédeni nemzeti érdekeit.

Tények bizonyítják, hogy mind Franciaországban, mind a többi nyugateurópai államban a lakosság túlnyomó többsége határozottan ellenzi Nyugat-Németország felfegyverzési politikáját, amelyet az angol kormány is támogat. Angliában mind gyakrabban jutnak arra a következtetésre, hogy az „európai hadsereg” felállítására irányuló politika, mely ellentétben áll az európai kontinens országainak léteérével, nem szolgálja az Anglia és ezen országok közötti kapcsolatok megerősítését, hanem ellenkezőleg: Anglia elszigeteléséhez vezet. Teljesen érthető, ha a francia nép nem tekinti Nyugat-Németország felfegyverzését egyébként, mint Franciaország nemzeti érdekei ellen irányuló politikának. Az európai béke aláaknázása Angliát is veszélyezteti. Ezt különben az utóbbi évtizedek eseményei kétségtelenül bebizonyították.

Az utóbbi időben Angliában fokozódott az európai békéért s a haza jövőjéért való aggodalom, főképpen amiatt, hogy az angol kormány hozzásegíti Washington az „európai védelmi közösség” tervének minél sürgősebb megvalósításához. Ez első sorban abban nyilvánul meg, hogy az angol kormány biztosítékokról beszél, amelyek csökkentenék a veszélyt, amit a feltámasztott német militarizmus jelent a nyugateurópai országok számára. Arról szeretnék meggyőzni a hiszékenyeket, hogy az angol külpolitika irányítói, akik a hitlerista Wehrmacht feltámasztásán dolgoznak, garantálhatják Nyugat-Európa országainak biztonságát. Az elmúlt héten nem volt olyan nap, hogy a kormány politikáját támogató angol lapok ne írtak volna azokról a „biztosítékokról”, amelyeket állítólag Anglia nyújtott volna az „európai védelmi közösségnek”. Az angol polgári sajtó terjengős cikkei azonban csak általánosságokat írnak erről a tárgyról.

Londonban egyébként észrevették, hogy amint Washington újabb ultimátumot küld Franciaországnak és követeli a párisi szerződés sürgős ratifikálását, Londonban, mintegy vezényszóra megkezdődik az an-

Írta: I. ALEXANDROV

gol „biztosítékokról” szóló vita. De mit jelentenek ezek a „biztosítékok”? Miről is van szó?

Már az angol „biztosítékok” kérdésének története is jellemző. Még 1950-ben egyes francia politikusok úgy gondolták, hogy vállalhatják az „európai hadsereg” tervének szerződését, — amely tervet az amerikai és bonni kormányok dolgoztak ki. A francia diplomácia hivatalosan azt javasolta az angol kormánynak, hogy csatlakozzon az „európai védelmi közösség”-hez. Az angol kormány határozottan elutasította ezt az ajánlatot, de mindenképpen arra igyekezett rávenni Franciaországot, hogy egyedül hajtja végre a tervet. Ily módon az „európai hadsereg” szervezői meglehetősen kényes helyzetbe kerültek. Még a terv egyes francia pártjai is felni kezdtek, hogy Anglia állásfoglalása eleve gyanúsá teszi az ötletet. Hogy valamilyen módon növeljék az „európai hadsereg” szervezőinek esélyeit, a közutdatba dobták az „európai védelmi közösségnek” nyújtandó angol „biztosítékok” eszméjét. A cél az volt, hogy általános ígéretekkel megnyugtassák a francia közvéleményt arról, hogy ha a felfegyverzett Nyugat-Németország megtámadja „európai védelmi közösség” szövetségeseit, Anglia segítségére siet a megtámadottaknak.

Mielőtt eme angol „biztosítékokkal” bővebben foglalkoznánk, arra a kérdésre válaszolunk: mivel magyarázható meg az angol kormány óvatossága állásfoglalása az „európai hadsereggel” szemben? Azzal, hogy nagyon jól tudják, milyen helyzetbe kerülne Anglia, ha csatlakozna az „európai hadseregre”. Azonkívül, hogy megszűnne európai nagyhatalom lenni, le kellene mondania arról is, hogy megvédje a világ más részein lévő birtokait. Az angol kormány fél ettől a lehetőségtől, de semmi kifogása sincs az ellen, hogy Franciaország kerüljön ilyen helyzetbe.

A „biztosítékokról”, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország bermudai külön értekezlete után, de különösen a négy hatalom külügyminiszterei berlini értekezletének vége felé mind többet kezdtek beszélni.

A „Sunday Times” című angol lap február 21-én rögtön a berlini értekezlet után a következőket írta: „Mihelyt tudomásunkra jut, hogy a francia parlament mikor kezd meg az európai védelmi közösségre vonatkozó szerződés ratifikálásának vitáját, Anglia és az Egyesült Államok jelentős kedvezményeket nyújtanak majd Franciaországnak.”

A „Daily Telegraph and Morning Post” szerint „blokkban akarják tartani a legutóbbi angol javaslatokkal kapcsolatos részleteket. Ezeket csak a francia nemzetgyűlés ratifikációs vitájának előestéjén akarják a nyilvánossággal közölni, hogy a javaslatok közzétételével a lehető legnagyobb hatást érjék el.”

Az amerikai és francia lapok cikkeiből és a londoni sajtóközleményekből elég világosan kitérő, hogy ezek a titokzatos „biztosítékok” a valóságban egyáltalán nem

szavatolják Franciaország biztonságát. Valójában a következőkről van szó:

Az angol diplomácia megígérte az „európai hadseregben” résztvevőknek, hogy Anglia katonai természetű kötelezettséget vállal az „európai védelmi közösséggel” szemben. Ezzel az ígérettel kapcsolatban jogosan említk meg, hogy az angol kormányt már régóta katonai természetű szerződések kötik Franciaországhoz, Olaszországhoz, Belgiumhoz, Hollandiához és Luxemburghoz, tehát az „európai hadsereg” hat résztvevője közül öthöz, mégpedig olyan kötelezettségek, amelyek nem szolgálják sem a biztonságot, sem a védekezést. Tehát azok a katonai kötelezettségek, amelyeket az „európai védelmi közösséggel” kapcsolatban vállaltak, tulajdonképpen új kötelezettségek, olyan mértékben, ahogy azokat a nyugatnémet militarista és revanspárti elemeknek felajánlották.

Az angol diplomácia azt is megígérte az „európai hadsereg” résztvevőknek, hogy a nyugatnémetországi angol csapatok még bizonytalan ideig állomáshelyükön maradnak, hogy együttműködjenek az „európai hadsereggel”. A „France Presse” távirati iroda legújabb jelentése szerint „az a tény, hogy Anglia nem határozza meg pontosan csapatai Németországban való tartózkodásának idejét, azt a benyomást kelti, hogy kisebb-nagyobb mértékben, de mégis hozzájárul, hogy ezek a csapatok résztvegyenek az európai hadseregben. Azaz szó lehet a németországi angol csapatoknak bizonyos ideig tartó részvételéről, amelyek más eljárás alá esnének, mint az angol hadsereg többi csapatai.”

Tulajdonképpen mit is jelent az a „biztosíték”? Ha a párisi szerződés életbe lép, Nyugat-Németországban megalakulnak a Wehrmacht-hadosztályok. Anglia kötelezettsége azt jelenléte, hogy közvetlenül, vagy közvetve, egy bizonyos létszámú angol csapat beolvadna a bonni kormány által létesített katonai gépezetbe. Az angol katonák ez esetben a nyugatnémet Wehrmacht kiképzésénél és felszerelésénél bizonyos szerepet játszanának. Viszont teljesen érthetően, mily kapcsolatban állhat ez Franciaország biztonságával, amelyet a párisi szerződés szerint megfosztanak nemzeti hadseregtől és teljesen a nyugatnémet revanspártiak hatalmába kerül.

Egyes angol lapok egyenesen kijelentik, hogy a „biztosítékosdi” játék sikertelen marad. A „Daily Telegraph and Morning Post” szerint, hiába ígérk, hogy Anglia szorosabban fűzi kapcsolatát az „európai védelmi közösséggel”, a Franciaország megnyugtatóására irányuló kísérletek kudarcba fulladnak. „Az az igazság, — írja a lap — hogy igen sok franciának — nemcsak a kommunistáknak — egyáltalán nem tetszik az a terv, amelyet Franciaország javasolt ugyan, de nem saját akaratából, ahogy feltételezik, hanem Amerika nyomára.”

Íme a hamis „biztosítékok” lényege, amelynek segítségével az amerikai és angol hírvér nemcsak a francia, de az angol közvélemény éberségét is megkísérli elaltatni. De az ilyen módszerek nem rejtődnek el azt a nyilvánvaló tényt, hogy a német militarizmus felélesztésére irányuló bármely módszer Európa megosztásához vezet és aláássa az európai népek biztonságát.

(„Pravda”)

Nehru ismét az indokínai hadműveletek megszüntetését javasolja

NEW DELHI. (Agerpres). Nehru, India miniszterelnöke Anthony Eden angol külügyminiszterhez intézett válaszában Dulles londoni látogatásával és az angol vezető körökkel folytatott tárgyalásaival kapcsolatban kijelentette: „India felhívást tett közé az indokínai tűz megszüntetése érdekében. A szomszédos ázsiai országok és Kanada közvéleménye kedvezően fogadta ezt a felhívást. Az indiai kormány megfigyelése szerint nagy érdeklődést váltott ki a felhívás Franciaországban is. Ez kétségtelenül azt mutatja, hogy a francia közvélemény jelentős része javaslatunk mellett áll. Mi mindig is hangsúlyoztuk, hogy az el-tenségeskedés megszüntetésének kérdése lényeges feltétel a tárgyalások megkezdésére”. India kormánya a genfi értekezlet összehívása mellett foglal állást — mondotta a továbbiakban Nehru, majd elítélte Dullesnek Londonban és Párisban nemrégiben elhangzott beszédét és ottani tárgyalásait. „Véleményünk szerint — mondotta Nehru — a hadműveletek fokozásával való fenyegetőzés a tárgyalások megkezdése előtt azt a célt szolgálja, hogy befolyásolja a tárgyalásokat, nem pedig azt, hogy megkönnyítse.”

A nyugati hatalmak és a délkelet-ázsiai országok agresszív tömbjének megalakítására vonatkozó amerikai javaslatot illetően Nehru kijelentette, hogy India álláspontja változatlan marad s hogy rövidesen részletesen nyilatkozik erről a kérdéssel az indiai parlamentben. „E kérdést rendkívül komolyan tartom, mert nyugtalanságot vált ki Indiában és Délkelet-Ázsiában” — mondotta India miniszterelnöke.

Francia küldöttség látogatása Lengyelországban

VARSO. (Agerpres). A PAP hírlapnőség közli:

A német kérdés békés megoldásáért harcoló lengyel bizottság meghívására francia képviselők, politikusokból és köztéleti harcosokból álló küldöttség látogatta meg Lengyelországot. A küldöttség április 17-én bázulazott Varsóból.

A francia küldöttség és az említett lengyel bizottság tagjai április 16-án együttes ülést tartottak és közleményt adtak ki, amely a többi között így hangzik:

A francia politikusok e csoportja és a német kérdés békés megoldásáért küzdő lengyel bizottság tisztában van azzal a veszéllyel, amelyet Nyugat-Németország remilitarizálása jelent a két nép számára és a béke ügyére s úgy véli, hogy mindkét nép érdeke a német kérdés békés megoldása.

A francia politikusok e csoportja és a német kérdés békés megoldásáért küzdő lengyel bizottság szükségesnek tartja, hogy Franciaország és Lengyelország — a két nép közötti hagyományos barátság szellemében — szorosabban fűzze politikai, kulturális és kereskedelmi kapcsolatait s így elősegítse a nemzetközi feszültség enyhítését és főleg olyan kollektív biztonsági rendszer megvalósítását, amely lehetővé teszi, hogy békés kapcsolatok alakuljanak ki az összes népek között.

Dr. Szisao Morita japán professzor nyilatkozik a bikiniszigeti atomkísérletek áldozatairól

TOKIO. (Agerpres). Mint a „France Presse” hírlapnőség jelenti, dr. Szisao Morita, a tokiói egyetem professzora kijelentette, hogy a március 1-i bikiniszigeti robbanás atomkísérletétől érintett 23 japán halász gyógyíthatatlan gerincvelői sérülésben szenved. A professzor megcáfolta azt az amerikai forrásból származó hírt, hogy a megbetegedett japán halászok egészségi állapota állítólag javul. Morita professzor, aki kiváló szakértő a vértegegyek terén, visszaüllesztette Allison amerikai nagykovács állítását, miszerint az atomkísérletektől érintett halászoknak nincs semmilyen belső sérülésük. A professzor tapasztalatának minősítette a nagykovács állítását.